

Proceduri pentru executarea unei hotărâri - Luxemburg

CUPRINS

- 1 Ce înseamnă executare în materie civilă și comercială?
- 2 Care este autoritatea sau autoritățile care au competență în materie de executare?
- 3 Care sunt condițiile în care poate fi emis un titlu executoriu sau o hotărâre executorie?
 - 3.1 Procedura
 - 3.2 Condițiile principale
- 4 Obiectul și natura măsurilor executorii
 - 4.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul executării?
 - 4.2 Care sunt efectele măsurilor executorii?
 - 4.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?
- 5 Există posibilitatea de a ataca hotărârea care stabilește o măsură de acest fel?
- 6 Există limitări privind executarea, în special legate de protecția debitorului sau de termene?

1 Ce înseamnă executare în materie civilă și comercială?

Dacă debitorul nu respectă în mod voluntar o hotărâre judecătorească, creditorul poate solicita executarea respectivei hotărâri. Această procedură se numește executare silită.

Pentru ca o hotărâre judecătorească să aibă forță executorie, ea trebuie să fie investită cu formulă executorie și să fi fost comunicată sau notificată în mod reglementar.

Forța executorie se suspendă pentru o săptămână începând de la data pronunțării hotărârii și/sau prin exercitarea efectivă a unei căi de atac, cu excepția cazului în care hotărârea este executorie cu titlu provizoriu.

De obicei, executarea silită este folosită pentru recuperarea unor sume de bani, dar ea poate servi, de asemenea, la îndeplinirea unui act.

Când o persoană este obligată la plata unei sume de bani, măsura de executare vizează activele debitorului și se numește sechestrul.

Cu toate acestea, există alte măsuri de executare, mai specifice: poprirea, sechestrul asupra fructelor neculese și asupra recoltei, sechestrul asupra rentei, asupra bunurilor imobiliare, asupra bunurilor unui chirieș, asupra bunurilor unei persoane cu domiciliul în altă localitate, sechestrul asigurător în vederea revendicării, poprirea asupra veniturilor salariale, sechestrul asupra navelor de navigație interioară, sechestrul asupra aeronavelor și confiscarea-descriere în cadrul protecției drepturilor de proprietate intelectuală.

Formele de sechestrul utilizate cel mai frecvent în Luxemburg sunt poprirea și sechestrul asupra bunurilor în vederea vânzării acestora la licitație.

2 Care este autoritatea sau autoritățile care au competență în materie de executare?

Executorii judecătorești sunt singurii care au competența de a asigura executarea hotărârilor judecătorești declarate executorii de către o instanță din Luxemburg, în conformitate cu legea acestui stat, sau de către o instanță din alt stat membru al Uniunii Europene, în conformitate cu legislația UE în materie civilă și comercială, a acordurilor rezultate în urma medierii în materie civilă și comercială care au forță executorie, precum și a altor acte și titluri executorii.

3 Care sunt condițiile în care poate fi emis un titlu executoriu sau o hotărâre executorie?

3.1 Procedura

- Hotărârile judecătorești pronunțate și actele întocmite în Marele Ducat al Luxemburgului

Acestea sunt executorii în Marele Ducat al Luxemburgului, fără a fi nevoie de o aprobare oficială și de încuviințarea executării, chiar dacă executarea are loc în afara jurisdicției instanței care a pronunțat hotărârea sau în afara teritoriului pe care au fost întocmite actele.

Prin înmânarea actului sau a hotărârii, executorul judecătoresc este împuternicit pentru toate tipurile de executare, cu excepția sechestrului asupra bunurilor imobiliare și a privării de libertate, pentru care este necesară o competență specială.

- Hotărârile judecătorești străine care fac obiectul unui tratat sau al unui act al Uniunii ce prevede o procedură de exequatur

Hotărârile judecătorești în materie civilă și comercială pronunțate într-un alt stat, care sunt executorii în statul respectiv și care, în special, în conformitate cu

- Convenția de la Bruxelles din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, astfel cum a fost modificată prin convențiile de aderare a noilor state membre la această convenție,
- Convenția de la Lugano din 16 septembrie 1988 privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială,
- Convenția din 29 iulie 1971 dintre Marele Ducat al Luxemburgului și Republica Austria privind recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și a actelor autentice în materie civilă și comercială,
- Tratatul din 24 noiembrie 1961 dintre Belgia, Țările de Jos și Luxemburg privind competența judiciară, falimentul, valabilitatea și executarea hotărârilor judecătorești, ale sentințelor arbitrale și actelor autentice, în măsura în care este în vigoare,
- sau Convenția de la Haga din 2 octombrie 1973 privind recunoașterea și executarea hotărârilor privind obligațiile de întreținere,

întrunesc condițiile pentru a fi recunoscute și executate în Luxemburg, devin executorii în formele prevăzute de dispozițiile articolelor 680-685 din Noul cod de procedură civilă.

Hotărârile judecătorești în materie civilă și comercială pronunțate într-un stat membru al Uniunii Europene, care sunt executorii în respectivul stat membru și care, în temeiul Regulamentului nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, întrunesc condițiile pentru a fi recunoscute și executate în Luxemburg, devin executorii în formele prevăzute în regulamentul menționat.

Regulamentul (CE) nr. 1215/2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, denumit „reformare a Regulamentului Bruxelles I”, a abrogat Regulamentul (CE) nr. 44/2001. Cu toate acestea, Regulamentul (CE) nr. 44/2001 continuă să se aplice hotărârilor pronunțate în cadrul acțiunilor judiciare intentate, actelor autentice întocmite sau înregistrate în mod oficial și tranzacțiilor judiciare aprobate sau încheiate înainte de 10 ianuarie 2015 care intră în domeniul de aplicare al regulamentului respectiv.

Hotărârile judecătorești în materie civilă pronunțate într-un stat membru al Uniunii Europene, care sunt executorii în respectivul stat membru și care, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor, întrunesc condițiile pentru a fi recunoscute și executate în Luxemburg, devin executorii în formele prevăzute în regulamentul menționat.

Hotărârile pronunțate într-un stat membru care nu are obligații în temeiul Protocolului de la Haga privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere, încheiat la 23 noiembrie 2007, în sensul capitolului IV secțiunea 2 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere, care întrunesc condițiile pentru a fi recunoscute și executate în Luxemburg, devin executorii în formele prevăzute în regulamentul menționat.

- Hotărâri străine supuse unui act al Uniunii care prevede eliminarea procedurii de exequatur

La 12 decembrie 2012, Parlamentul European și Consiliul au adoptat Regulamentul (CE) nr. 1215/2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, denumit „reformare a Regulamentului Bruxelles I”. Conform articolului 36 din acest regulament, hotărârile judecătorești pronunțate într-un stat membru se recunosc în celelalte state membre fără a fi necesară vreo procedură specială (eliminarea procedurii de exequatur). Regulamentul este aplicabil în toate statele membre ale Uniunii Europene începând de la 10 ianuarie 2015 și în condițiile prevăzute de acesta.

Hotărârile pronunțate într-un stat membru care are obligații în temeiul Protocolului de la Haga privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere, încheiat la 23 noiembrie 2007, în sensul capitolului IV secțiunea 1 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere, sunt recunoscute în Luxemburg fără a fi necesară vreo procedură specială și fără a fi posibilă contestarea recunoașterii hotărârilor.

3.2 Condițiile principale

Nu se va institui sechestrul asupra bunurilor mobile sau imobiliare în absența unui titlu executoriu emis în temeiul legii luxemburgheze sau a unei creanțe lichide și certe; în cazul în care creanța exigibilă nu reprezintă o sumă de bani, după sechestrul, se va suspenda orice procedură ulterioară, până la evaluarea creanței.

Hotărârile care dispun ridicarea sechestrului, radierea înscrierii unei ipoteci, plata sau îndeplinirea oricărui alt act de către o terță parte sau în numele acesteia nu devin executorii pentru partea terță sau împotriva acesteia nici după depășirea termenelor de contestație sau de introducere a unei căi de atac decât pe baza certificatului întocmit de către avocatul pledant („avoué”) al reclamantului, cuprinzând data la care a fost comunicată hotărârea la domiciliul părții obligate și pe baza atestării de către grefier a faptului că împotriva hotărârii nu s-a introdus nici contestație și nici o cale de atac.

Dacă din certificat rezultă că nu s-a introdus nici contestație și nici o cale de atac, organul care instituie sechestrul, custodele sau orice altă persoană trebuie să respecte hotărârea.

4 Obiectul și natura măsurilor executorii

4.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul executării?

- Bunuri care pot fi sechestrate

Pot fi sechestrate numai bunurile mobile sau imobiliare pe care le posedă debitorul, nu și cele care aparțin unei părți terțe. În schimb, nu contează unde se găsesc bunurile debitorului în momentul sechestrului, așadar, ele pot fi sechestrate și dacă se află la o parte terță.

- Bunuri care nu pot fi sechestrate

Articolul 728 din Noul cod de procedură civilă prevede că, pe lângă bunurile declarate prin legi speciale ca fiind imposibil de sechestrat, nu pot fi sechestrate următoarele bunuri:

- obiectele pe care legea luxemburgheză le declară imobile prin destinație;
- bunurile mobile cum ar fi patul, îmbrăcămintea, piesele de mobilier necesare pentru depozitarea acesteia, mașina de spălat rufe, mesele și scaunele care permit familiei să servească masa în comun.

Obiectele menționate mai sus nu pot fi sechestrate, indiferent de calitatea creditorului, chiar dacă acesta este statul, cu excepția anumitor creanțe enumerate exhaustiv de lege.

Pentru a evita situația în care creditorul ar pune sechestrul asupra tuturor mijloacelor de subsistență ale debitorului, un regulament al Marelui Ducat al Luxemburgului stabilește ratele pentru cesiunea și poprirea salariilor, pensiilor și rentelor. Legea a organizat poprirea remunerațiilor periodice protejate (salarii, rente, pensii). Aceste venituri periodice nu pot fi sechestrate integral, ci numai până la un anumit plafon, determinat în funcție de tranșele stabilite prin regulament al Marelui Ducat al Luxemburgului. Astfel, debitorului îi rămâne un venit minim, care îi permite să supraviețuiască.

- Izolarea veniturilor

Izolarea veniturilor este menită să protejeze persoana împotriva căreia s-a dispus sechestrul de consecințele indisponibilizării totale a activelor sale. Aceasta permite judecătorului să limiteze valoarea sumelor poprite.

4.2 Care sunt efectele măsurilor executorii?

Din momentul în care s-a pus sechestrul asupra bunurilor, debitorul își pierde dreptul de a renunța la acestea. Cu toate acestea, punerea sub sechestrul nu creează niciun drept de preferință pentru creditorul în beneficiul căruia s-a dispus sechestrul.

Decăderea din drepturi a debitorului înseamnă că acesta nu poate vinde, înstrăina sau constitui o ipotecă asupra bunurilor sechestrate. Bunurile sechestrate pot fi ridicate imediat. Debitorul rămâne proprietarul lor până la vânzarea forțată, fără a păstra neapărat bunurile sechestrate în posesia sa. Situația nu se schimbă din punct de vedere practic, ci din punct de vedere juridic.

În cazul încălcării acestei decăderi din drepturi, măsurile luate de persoana împotriva căreia s-a dispus sechestrul nu sunt opozabile creditorului în beneficiul căruia s-a efectuat sechestrul.

Totuși, decăderea din drepturi este relativă, în sensul că nu se aplică decât în beneficiul creditorului pentru care s-a efectuat sechestrul. Ceilalți creditori trebuie întotdeauna să se adapteze la fluctuațiile în activele debitorului. Totuși, aceștia pot participa cu ușurință la sechestrul care a fost deja instituit.

Decăderea din drepturi este prima etapă a procedurii de vânzare a bunurilor. Bunurile sunt plasate sub controlul instanței. Prin urmare, sechestrul asupra bunurilor în vederea vânzării acestora la licitație îndeplinește, totodată, în primul rând, o funcție de precauție.

În ceea ce privește poprirea, trebuie precizat faptul că această formă de sechestrul elimină orice control asupra întregii creanțe care face obiectul sechestrului, indiferent de valoarea acesteia. Partea terță care face obiectul sechestrului poate, în schimb, să depună o sumă suficientă sub formă de depozit (izolare).

4.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

Titlurile executorii emise în conformitate cu legea luxemburgheză nu se prescriu, nici nu se perimează odată cu trecerea timpului.

Autorizațiile președintelui Curții Comerciale de instituire a sechestrului asigurător devin caduce dacă măsura asigurătorie nu este luată în termenul stabilit prin ordonanță.

5 Există posibilitatea de a ataca hotărârea care stabilește o măsură de acest fel?

Împotriva ordonanței emise de către președintele Tribunalului Comercial care autorizează un sechestrul asigurător se poate introduce o contestație sau o cale de atac.

În ceea ce privește sechestrul asupra bunurilor în vederea vânzării acestora la licitație, debitorul poate introduce o acțiune invocând dificultatea de punere în executare (action en difficulté d'exécution), fie o contestație împotriva vânzării obiectelor sechestrate.

De asemenea, părțile terțe pot introduce o acțiune incidentală, și anume o contestație privind vânzarea obiectelor sechestrate, prin care să solicite ca respectivele obiecte să le revină.

6 Există limitări privind executarea, în special legate de protecția debitorului sau de termene?

Conform articolului 590 din Noul cod de procedură civilă, debitorul se poate opune executării provizorii, dacă aceasta a fost dispusă în afara cazurilor prevăzute de lege. În acest scop, debitorul poate sesiza instanța de apel în vederea obținerii unei interdicții privind executarea provizorie. Această posibilitate se aplică numai în materie civilă și este exclusă în materie comercială prin articolul 647 din Codul comercial.

Articolul 703 alineatul (2) din Noul cod de procedură civilă prevede procedura de izolare a veniturilor. Izolarea veniturilor este menită să protejeze persoana împotriva căreia s-a dispus sechestrul de consecințele indisponibilizării totale a activelor sale. Aceasta permite judecătorului să limiteze valoarea sumelor poprite.

Pentru a evita situația în care creditorul ar pune sechestrul asupra tuturor mijloacelor de subsistență ale debitorului, un regulament al Marelui Ducat al Luxemburgului stabilește ratele pentru cesiunea și poprirea salariilor, pensiilor și rentelor. Legea a organizat poprirea remunerațiilor periodice protejate (salarii, rente, pensii). Aceste venituri periodice nu pot fi sechestrate integral, ci numai până la un anumit plafon, determinat în funcție de tranșele stabilite prin regulament al Marelui Ducat al Luxemburgului. Astfel, debitorului îi rămâne un venit minim, care îi permite să supraviețuiască.

Linkuri utile

<http://www.legilux.lu>

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 21/12/2020